

§ 9.

Tilsynet med Overholdelsen af denne Lovs Bestemmelser føres af forstkyndige Mænd, der beskikkes af Landbrugsministeren. Udgifterne ved Tilsynet udredes af Statskassen.

§ 10.

I det Omfang, hvori Landbrugsministeren maatte anse det for hensigtsmæssigt, afholdes der i Aaret 1921 under en af Landbrugsministeren beskikket forstkyndig Overledelse et ekstraordinært forstligt Eftersyn af de private Skove i de sønderjydske Landsdele. Udgifterne ved dette Eftersyn udredes af Statskassen. Landbrugsministeren offentliggør en Beretning om det foretagne Eftersyn.

§ 11.

Denne Lov træder straks i Kraft. Forslag til Lovens Revision fremsættes for Rigsdagen inden Udløbet af Aaret 1922.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784 paahviler der visse private Skove i de sønderjydske Landsdele, nemlig de saakaldte Bønderskove („Bondenholzungen“), Fredskovspligt, idet de forstlige Myndigheder, naar Ejeren iværksætter overdreven og for Skovens Bevarelse skadelig Hugst er berettigede til at skride ind og udstede midlertidigt Forbud mod yderligere Hugst. I øvrigt er Skovene i de sønderjydske Landsdele ikke underkastede Fredskovspligt.

Da Skovene i de sønderjydske Landsdele imidlertid bør underkastes Fredskovspligt efter samme Regler som Landets øvrige Skove, men den gældende Skovlov, Forordningen af 27. September 1805, delvis er forældet og derfor ikke egner sig til Indførelse i de sønderjydske Landsdele, har man fremsat foranstaaende Forslag til en selvstændig midlertidig Skovlov for de nævnte Landsdele. Denne Lov er paa alle væsentlige Punkter affattet i Overensstemmelse med den danske Lovgivnings Grundsætninger, og naar Loven er betegnet som midlertidig, er Grunden den, at man venter, at den af Regeringen under 18. Maj

1920 nedsatte Skovkommission i en ikke alt for fjern Fremtid vil kunne fremlægge et Forslag til en tidssvarende Skovlov for hele Landet.

Ifølge Lovforslagets § 1 skal Fredskovspligten paahvile:

1. De Staten, Kommuner, Kirker, Præstembeder, Hospitaler og offentlige Stiftelser tilhørende Skove;
2. de i Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784 omhandlede Bønderskove („Bondenholzungen“);
3. alle andre Skove, om hvilket det ikke godtgøres, at Skovgrunden først er blevet indtaget til Skovdyrkning efter Udstedelsen af Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784.

Der lægges herefter Fredskovspligt dels paa alle Skove i offentlig Eje, dels paa de private Skove, der er underkastede Fredskovspligt i Henhold til Bestemmelserne i Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784. Andre Skove i privat Eje skal derimod kun være Fredskovpligt underkastede, naar de henstaar paa gammel Skovgrund, og er fritagne for Fredskovspligt, naar Ejeren